

Rutine for gjensidig veiledningsplikt

Formål

Denne rutinen beskriver den gjensidige veiledningsplikten. Med gjensidig veiledningsplikt menes den plikt som både kommunehelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten har til å gi råd, veiledning og opplysninger om helsemessige forhold som er påkrevet for at den andre part skal kunne løse sine oppgaver etter lov og forskrift.

Veiledningsplikten reguleres i § 6-3 i Spesialisthelsetjenesteloven og i § 5-11 i Helse- og omsorgstjenesteloven.

Ansvar og oppgaver

Felles ansvar

- Plikten gjelder råd, veiledning og opplysninger om *helsemessige* forhold, psykisk og fysisk.
- Plikten er begrenset til *påkrevet* veiledning. Hva som er påkrevet må vurderes opp mot forsvarlighet i forhold til helse- og omsorgstjenesteloven § 4-1.
- Plikten omfatter fortrinnsvis veiledning knyttet til oppfølging av enkeltpasienter, men kan også omfatte generell veiledning.
- Plikten omfatter ikke veiledning knyttet til organisatoriske og administrative endringer
- Identifisere, konkretisere og der er mulig, samordne sine behov for generell veiledning
- Veiledning må gis på en hensiktsmessig og effektiv måte
- Partene skal tilstrebe og dele kunnskap og kompetanse, blant annet gjennom å invitere og delta på kurs, konferanser og undervisningsopplegg som partene arrangerer hver for seg eller sammen.

Veiledningsplikten er absolutt i den forstand at man ikke kan unnlate å oppfylle veiledningsplikten under henvisning til manglende ressurser eller stor arbeidsbelastning.

Partene må melde behov for veiledning og gjøre konkrete avtaler i hvert enkelt tilfelle.